

Sygn. akt III CSK 425/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku E. R.
przy uczestnictwie J. M., W. W., M. M., K. M. i E. C.
o ustanowienie służebności drogi koniecznej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika W. W.
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 15 maja 2015 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 maja 2015 r. – w sprawie o ustanowienie drogi koniecznej – Sąd Okręgowy w K. zmienił częściowo zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego w W. z dnia 28 listopada 2014 r.

Uczestnik W. W. wniósł skargę kasacyjną, wskazując na występujące w sprawie „zagadnienie dotyczące kosztów przeprowadzenia drogi koniecznej”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący wskazując jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, powinien sformułować to zagadnienie, przytoczyć argumenty prowadzące do niejednorodnych wniosków oraz uzasadnić jego istotny charakter. Sąd Najwyższy wyjaśnił, że zagadnienie prawne jest istotne, gdy ma znaczenie

dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia podobnych spraw. Pojęcie istotności oznacza jego doniosłość, która wyraża się rangą zawierającego się w nim problemu prawnego oraz jego znaczeniem wykraczającym poza potrzeby rozstrzygnięcia jednostkowej sprawy (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2002 r., II CK 12/02, nie publ., z dnia 10 grudnia 2003 r., V CZ 123/03, nie publ., z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04, nie publ., z dnia 13 stycznia 2007 r., III CSK 180/07, nie publ., z dnia 23 marca 2012 r., I CSK 496/11, nie publ., z dnia 31 stycznia 2013 r., II CSK 479/12, nie publ.).

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi odbiega od istoty przyczyn kasacyjnych. Skarżący nie przedstawił zagadnienia prawnego i nie uzasadnił go w sposób wskazujący na jego istotę. Powołał się na bliżej nieokreślone „koszty przeprowadzenia drogi koniecznej”, co w świetle art. 145 k.c., w którym mowa o wynagrodzeniu, jest dalece niewystarczające (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.).

Ponadto teza, że sąd „usankcjonował bezprawne działanie jednego z uczestników” nie mieści się w przyczynach kasacyjnych, określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c. i jest gołosłowna.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

db

[l.n]